

ledes som dette Forslag er forelagt nu, er Beløbet maaske lidt mindre. Men det er i alt Fald forøgede Udgifter paa en 20—25 Mill. Kr., som man ingen Dækning har for. Til Sammenligning hermed saa det mærkeligt ud, at den højtærede Finansminister havde travlt men at indhente Finansudvalgets og Rigsdagens Samtykke til at faa slettet offentlige Arbejder til et Beløb af nogle og tredive Millioner Kroner en Gang for alle; dem havde man ikke Penge til. Det ser mærkeligt ud, at man ikke har Penge til disse offentlige Arbejder, medens man saa rundt kunde foreslaa en Udvidelse af Understøttelserne. Nu har man ganske vist siden viftet med en Formueskat til Forøgelse af offentlige Arbejder, men det skal maaske nærmere opfattes som en Undskyldning.

Det er en underlig Finanspolitik, at man maa slette offentlige Arbejder i betydelig Udstrækning for at kunne give Penge ud til Understøttelserne i Overmaal. Men det kunde jo ogsaa tænkes, at man har en anden Tanke, at man har den Tanke: de 38 Millioner til offentlige Arbejder, som slettes, de er altsaa sparet, og de førnævnte Forslag vil drukne i Landstinget, fordi man kan forudsætte, at Landstinget ikke tør gaa med til saa stærkt forøgede Udgifter paa det sociale Omraade i Betragtning af de store Ofre, der i Forvejen ydes. Men det er jo ogsaa en underlig Politik, at man vil trøste sig ved dette — hvis det er Tilfældet —, samtidig med at Landstinget skal angribes for, at det standser en yderligere Udvikling af den sociale Lovgivning. Det vil forhaabentlig klare sig, hvad der er Regeringens Hjertens Mening, men jeg siger, at en Sammenstilling af dette, at have Raad til at give 30 Mill. Kr. mere ud hvert eneste Aar, og dette, at skulle være nødt til at slette offentlige Arbejder til et Beløb af nogle og tredive Millioner Kroner en Gang for alle, ser noget mærkeligt ud for almindelige Mennesker.

Hvis vi gaar til vort østlige Naboland Sverige, saa ligner det Danmark i, at det ogsaa har en socialistisk Regering; det har endog levet under socialistisk Styre i flere Aar end Danmark. Men Sverige har jo taget helt anderledes paa disse Spørgsmaal end vi. Hvad Arbejdsløshedsunderstøttelsen angaar, er der fra 1914 til 1922 efter

Oplysninger, jeg for nylig har modtaget fra den svenske Rigsdag, bevilget 170 Mill. Kr., men disse Penge er ikke opbrugt endnu. Det meste deraf er brugt til Nødhjælpsarbejder — man har i Sverige de meget store Statsskove —, og den kontante Understøttelse andrager kun 21 Mill. Kr. i dette Tidsrum. Understøttelserne er meget smaa, Mand og Hustru kan f. Eks. kun faa 1 Kr. 50 Ø. pr. Dag.

Vi har i det samme Tidsrum og væsentlig siden 1917, da dette tog Fart, ekstraordinært gennem Stat og Kommune og paa anden Maade til Arbejdsløshedsunderstøttelse udgivet 130 Mill. Kr. og endvidere en kassemessig Understøttelse paa et samlet Beløb af 130 Mill. Kr., hvoraf det offentliges Tilskud er 55 Mill. Kr.; det vil altsaa sige, at vi har udgivet 185 Mill. Kr. til ren og skær Arbejdsløshedsunderstøttelse foruden de store Beløb, vi har brugt til offentlige Arbejders og Nødhjælpsarbejders Iværksættelse; til Nødhjælpsarbejder har vi ganske vist brugt forholdsvis mindre end Sverige. Disse Tal, 21 Mill. Kr. i Sverige og 185 Mill. Kr. her, staar jo stærkt mod hinanden, særlig naar vi tænker paa Sveriges Hjælpkilder og paa Sveriges Folkemængde, der er dobbelt saa stor som Danmarks; det maa vi huske paa, naar vi betragter disse Forhold.

Naar vi gaar over til et andet Omraade, Alderdomsunderstøttelsen, saa har man jo i Sverige Folkeforsikringen, hvor de forsikredes eget Bidrag i 1922 udgjorde 22 Mill. Kr., Statens Bidrag udgjorde i 1923 25 Mill. Kr. og Kommunernes samme Aar 11 Millioner, i alt 36 Millioner; i 1925 er efter de sidste Oplysninger, jeg har modtaget, dette Beløb paa 40 Millioner. Men hos os er paa dette Aars Finanslov Statens Bidrag til Alderdomsunderstøttelse ansat til 42 Millioner og Kommunernes Bidrag til 30 Millioner, i alt 72 Millioner, mod de svenske 40 Millioner. Her maa vi huske paa, at Sverige er et Land, der er dobbelt saa stort som Danmark. Den svenske Statsgæld udgjorde den 31. Januar 1925 1 743 Millioner; den danske Statsgæld udgjorde den 31. Marts samme Aar 1 212 Millioner. Altsaa har vi forholdsmæssig en større Statsgæld end Sverige. Gaar vi over til Statsskatterne, er de i Sverige oppe paa et Beløb, direkte og indirekte, af 500 Mill. Kr., medens de